

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**11 - 17 липня
Юліанський календар
(Старий стиль)**

Зміст

Етапи розважань	2
11 липня	3
12 липня	7
13 липня	11
14 липня	14
15 липня	18
16 липня	21
17 липня	25
Що таке Журнал Скинія?	28

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

11 липня

Неділя 3

Рим 5, 1-10

Мт 6, 22-33

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 5, 1-10

Браття, оправдані ж вірою, ми маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через якого ми вірою одержали доступ до тієї ласки, що в ній стоїмо і хвалимося надією на славу Божу. Та й не тільки це, але ми хвалимось і в утисках, знаючи, що утиск виробляє терпеливість, терпеливість - досвід, а досвід - надію. Надія ж не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний.

Христос бо, тоді як ми були ще безсилі, у свою пору, помер за безбожних. Воно навряд чи хто за праведника вмирає; бо за доброго, може, хтось і відважився б умерти. Бог же показує свою до нас любов тим, що Христос умер за нас, коли ми ще були грішниками. Отож, тим більш тепер, оправдані його кров'ю, ми спасемося ним від гніву. Бо коли, бувши ворогами, ми примирилися з Богом смертю його

Сина, то тим більше тепер, примирившись, спасемося його життям.

Євангеліє від Матея 6, 22-33

І сказав Господь: «Світло тіла – око. Як, отже, твоє око здорове, все тіло твоє буде світле. А коли твоє око лихе, все тіло твоє буде в темряві. Коли ж те світло, що в тобі, темрява, то темрява – якою ж великою буде!

Ніхто не може двом панам служити: бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або триматиметься одного, а того знехтує. Не можете Богові служити – і мамоні. Ось чому кажу вам: Не турбуйтеся вашим життям, що вам їсти та що пити; ні тілом вашим, у що одягнутись. Хіба життя не більш – їжі, тіло – не більш одяжі. Гляньте на птиць небесних: не сіють і не жнуть, ані не збирають у засіки, а Отець ваш небесний їх годує! Хіба ви від них не вартісніші? Хто з вас, журячись, спроможен додати до свого віку хоч один лікоть? І про одяжу чого ж вам клопотатись? Гляньте на польові лілеї, як ростуть вони: не працюють і не прядуть. Та я кажу вам, що й Соломон у всій своїй славі не вдягався так, як одна з них. І коли зілля польове, яке сьогодні є, а завтра вкидають його до печі, Бог так одягає, то чи не багато більше вас, маловірні? Отож не турбуйтеся, промовлявши: Що будемо їсти, що пити й у що зодягнемось? Про все те побиваються погани. Отець же ваш небесний знає, що вам усе це потрібне. Шукайте перше Царство Боже та його справедливість, а все те вам докладеться.»

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє каже нам про око як про світильник тіла. Око відбиває світло, яке мешкає в серці. І якщо серце затемнене, око це покаже. Тому що око дивиться на реальність довкола, але бачить її так, як трактує серце. Тоді око буде бачити нечітко.

Око є не лише одним із п'яти відчуттів, які дозволяють реальності ввійти в людину. Воно також є органом (як фізичним, так і духовним), з якого виходить світло чи темрява, які мешкають усередині. Світло й тінь, які проектується на все, що оточує. У кому живе мир, той зуміє побачити нагоди до справ миру довкола. У кому ж мешкає війна, той нічого крім війни й не побачить.

Хто керується добром, зможе видобути з ближнього приховане добро – попри тверду шкарлупу, з якою може зіткнутися на початку. І навпаки, хто повний гіркоти та злоби, зустрінатиме кожного як ворога.

Ми відповідальні за те, що поширюємо: світло чи темряву. А поширюємо ми те, чим переповнене наше серце. Інакше не буває. Навіть якщо іноді ми тішимося ілюзією, що вистачить начепити фальшиву посмішку на обличчя, щоб поліпшити ситуацію.

Ісус сказав: *Я – світло світу!* Ось чим маємо наповнювати себе, а також тим усім, що свідчить нам про Нього.

Коли ми йдемо на пляж, маємо позбутися важких одєжин, цілого вороху речей, які виглядають привабливо, а насправді оманливо. Маємо позбутися усього того, що стримувало б нас, аби підставити шкіру сонцю, яке світить для нас. Тому сонцю, якому Бог каже світити на кожну людину, праведну й несправедливу. Щоб у серці світло перемогло темряву. Тоді ми побачимо світ іншими очима, в іншому світлі. Просімо в Господа благодаті вміти оберігати своє серце та бачити свою темряву, щоб виставити її на Боже світло. Обмий мої очі твоїм Словом і твоєю благодаттю, щоб через них увійшло в мене твоє світло.

12 липня

Понеділок

**Свв. апостолів Петра і
Павла**

2Кор 11,21 - 12,9

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Мт 16, 13-19

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 11,21 - 12,9

Браття, на сором кажу це, які то слабкі ми виявилися. Та в чому б там хто не виявляв сміливости, - говорю мов безумний! - я також можу її виявити.

Вони євреї? Я теж! Вони ізраїльтяни? Я теж! Потомки Авраама? Я теж! Слуги Христові? Говорю неначе нерозумний: Я більш від них. Куди більше в працях, куди більше в тюрмах, під ударами надмірно, у смертельних небезпеках часто. Від юдеїв я прийняв п'ять раз по сорок (ударів) без одного; тричі киями мене бито, раз каменовано, тричі корабель зо мною розбивався; день і ніч перебув я у безодні. У подорожах часто, у річкових небезпеках, у небезпеках від розбійників, у небезпеках від земляків, у небезпеках від поган, у небезпеках у місті, у небезпеках у пустині, у небезпеках на морі, у небезпеках від братів неправдивих; у праці та втомі, в недосипаннях часто, у

голоді та спразі, часто в постах, у холоді й наготі! Крім інших випадків, моя щоденна настирлива думка - журба про всі Церкви!

Хтось слабкий, а я не слабкий? Хтось спокушається, а я не розпалююся? Коли ж треба хвалитися, то я моєю неміччю буду хвалитися. Бог і Отець Господа Ісуса, - благословен вівіки! - знає, що я не говорю неправди.

В Дамаску правитель царя Арети стеріг місто дамащан, щоб мене схопити; та мене спущено віконцем у коші з муру, і я втік з його рук.

Чи треба хвалитися? Воно й не личить, але я таки приступлю до видінь та до об'явлення Господа. Я знаю чоловіка в Христі, що чотирнадцять років тому, - чи то було в тілі, не знаю, чи то було без тіла, не знаю, Бог знає, - був він узятий аж до третього неба. І знаю, що той чоловік - чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, - був узятий у рай і чув слова несказанні, яких годі людині вимовити. Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба лиш моїми немочами. А коли я захочу хвалитися, я не буду безумний, бо скажу правду; але я стримуюся, щоб про мене хтось не сказав більше, ніж у мені бачить або від мене чує.

А щоб я не загордів надмірно висотою об'явлень, дано мені колючку в тіло, посланця сатани, щоб бив мене в обличчя, щоб я не зносився вгору. Я тричі благав Господа ради нього, щоб він від мене відступився, та він сказав мені: «Досить

тобі моєї благодаті, бо моя сила виявляється в безсиллі.»
Отож, я краще буду радо хвалитися своїми немочами, щоб у мені Христова сила перебувала.

Євангеліє від Матея 16, 13-19

Прийшовши в околиці Филипової Кесарії, Ісус спитав своїх учнів: “За кого мають люди Сина Чоловічого?” Ті відповіли: “Одні за Йоана Христителя, інші за Іллю, ще інші за Єремію або одного з пророків.”

“На вашу ж думку”, – до них каже, – “хто я?” Озався Симон Петро і заявляє: “Ти – Христос, Бога живого син.”

У відповідь Ісус сказав до нього: “Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний. Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.”

Розважання від Скинїї

Літургія сьогоднішнього свята запрошує нас відзначати одночасно: віру Петра; його сповідання віри в божественність Христа; довірене самим Господом завдання бути керманичем човна Церкви; а також тривалість цього мандату в особах наступників Петра. Отже, це свято, яке охоплює цілу Церкву: Голову, якою є

сам Христос; того, хто представляє Голову на землі, тобто Папу Римського, а сьогодні це Папа Франциск; і всіх членів Церкви Христа. Ключі Царства, довірені Петрові, стали всеохопним Таїнством спасіння для цілого людського роду. Христос є Головою. А віра та свідоцтво першого поміж апостолів, його потрійне визнання любові, дають Христові нагоду оголосити свою божественну волю про цей вибір, цю місію й цю відповідальність, які Він надав Петру. *На вашу ж думку, – до них каже, – хто я? Озався Симон Петро і заявляє: Ти – Христос, Бога живого син. У відповідь Ісус сказав до нього: Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний. Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.* Так простий рибалка з Галилеї став, Божою волею, князем апостолів. Так, пов'язаним із цим мандатом, було проголошено непохитність Церкви, утвердженої на скелі, якою є Христос, і на Петрі, утвердженому у вірі. Господь навіть забажав надати нам гарантію перемоги над *пекельними воротами*, над злом і над ворогами Церкви. Із цієї кафедри, на якій засідає Вікарій Христа, ми очікуємо слів правдивого вчення та слушного керівництва. Тому ми сьогодні особливо хочемо помолитися за Папу Франциска, щоб Господь завжди провадив його в цьому делікатному служінні. І щоб

усі могли побачити в ньому пастиря й скористатися з його проводу шляхами правди, які ведуть до Христа.

13 липня

Вівторок

Собор свв. 12 апостолів

1Кор 4, 9-16

Мр 3, 13-19

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 4, 9-16

Браття, мені бо так здається, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж - міцні; ви славні, ми ж без чести. До сього часу ми голодуємо і спрагли і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось. Ми трудимося, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо; нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємось; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі.

Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі. Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

Євангеліє від Марка 3, 13-19

Потім вийшов на гору й покликав тих, що їх сам хотів, і вони підійшли до нього.

І він призначив дванадцятьох, щоб були при ньому, та щоб їх посилати із проповіддю; і дав їм владу виганяти бісів.

Призначив він дванадцятьох: Симона, якому дав ім'я Петро; Якова, сина Заведея, та Йоана, брата Якова, й дав їм ім'я Воанергес, у перекладі - Сини грому; Андрія, Филипа, Вартоломея, Матея, Тому, Якова, сина Алфея, Тадея, Симона Кананія, та Юду Іскаріота, що його і зрадив.

Розважання від Скинїї

Ісус сходить на гору. Для Марка це означає місце з'єднання з Отцем, молитви сам на сам. Опісля Він спускається вниз і вибирає дванадцятьох апостолів, які будуть ходити з Ним. Між ними є також Юда, що Його зрадить, Петро, який відречеться від Нього зі страху, Тома, що засумнівається в Його воскресінні... Але Христос вибирає дванадцять осіб, один від одного дивніших, слабких, як і ми, і так засновує першу Церкву. Напевно, Він міг зробити це краще. Міг перетворити своїх учнів на взірців чеснот. Але Ісус не прийшов змінювати природу людей, додаючи їм здібностей. Він хоче, щоб ми зрозуміли, що Він нас любить такими, якими ми є, з усіма нашими плюсами і слабкостями. Щоб ми, йдучи за Ним, навчилися бути кращими. Ісус проводить ніч на молитві, а потім нисходить й обирає дванадцятьох.

Мета зрозуміла: бути з Ним, тобто здобути досвід перебування з Ним, щоб проповідувати Євангеліє й боротися з лукавим. У цьому є все. Такою є Церква. Це спільнота тих, хто перебуває з Христом, проголошує Євангеліє й бореться з лукавим.

Не просіть і не очікуйте іншого від Церкви. Такою є Церква: народ, зібраний Словом, що йде до повноти Царства. Церква не є народом досконалих, а лише примирених між собою. Господь і сьогодні кличе, але скільки людей йде за Ним? Скільки здатні почути Його голос, Його слово та в довірі присвятити себе Йому? Скільки не боїться осуду чи обмов? Колись, не так вже й багато років тому, люди переймалися тим, щоб інші бачили їх порядними християнами, практикуючими, бо саме таких вважали добрими людьми. Сьогодні здається, що треба стидатися своєї віри, що Христос уже не в моді. Сьогодні треба боротися, щоб бути християнином. Бо треба чинити спротив панівним культурі та ментальності, які пропагують віру в успіх, тобто нагромадження дібр і розваги. Чи ми стали глухими на покликання від Христа?

14 липня

Середа

Рим 11, 2-12

Мт 11, 20-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 11, 2-12

Браття, Бог не відкинув свого народу, що його наперед вибрав. Чи ж ви не знаєте, що Письмо про Іллю говорить, коли він скаржиться до Бога на Ізраїля? «Господи! Пророків твоїх повбивали і жертovníки твої поруйнували, лишився тільки я один, і шукають душі моєї.» І що ж йому відповідає віще слово Боже? «Зоставив я собі сім тисяч чоловік, що перед Ваалом коліна не схилили.»

Отак і нині є останок, вибраний за благодаттю. Коли ж за благодаттю, то не за діла; інакше благодать не була б благодаттю. Що ж? Чого Ізраїль шукав, того не осягнув, вибрані ж осягнули. А решта затверділи, як написано: «Бог дав їм аж по нинішній день дух приголомшення, очі, щоб не бачили, і вуха, щоб не чули.»

А Давид каже: Нехай їхній стіл сильцем їм буде, пасткою: їм на падіння та на заплату. Нехай їхні очі потемніють, щоб не бачили, а їхній хребет зігнеться назавжди.» Отож питаю: Хіба вони спотикнулися, щоб упасти? Ні, зовсім ні! Але їхне

падіння стало для поган спасінням, щоб викликати їхню заздрість. А коли їхнє падіння це багатство для світу і коли їхній занепад це для поган багатство, то скільки більше повнота їх?

Євангеліє від Матея 11, 20-26

Тоді Ісус почав докоряти тим містам, у яких відбулося найбільше його чуд, за те, що не покаюлися. «Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Витсаїдо! Бо якби чуда, що в вас відбулися, сталися в Тирі й Сидоні, вони б давно покаюлись у волосяниці та в попелі. Тому кажу вам: Тирові й Сидонові судного дня легше буде, ніж вам. Та й ти, Капернауме, чи піднесешся попід небеса? – Аж до аду зійдеш! Бо якби чуда, які в тебе відбулися, сталися в Содомі, він лишився б аж досі. Тому кажу вам: Землі Содомській легше буде судного дня, ніж тобі.»

Тоді ж Ісус заговорив: «Я прославляю тебе, Отче, Господи неба й землі, що ти затаїв це від мудрих та розумних і що відкрив це немовлятам. Так, Отче: бо так тобі було довподоби.»

Розважання від Скинії

Сьогодні у Слові Божому Ісус докоряє містам, у яких проповідував та зробив багато чудес. *Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Витсаїдо!* Також докоряє Капернаумові, місту, у якому Сам оселився після хрещення, та ще й пророкує йому трагічну долю: *Аж до аду зійдеш!* Натомість запевняє,

що судного дня легше буде Тирові, Сидонові і навіть землі Содомській.

Мешканців Тиру та Сидону ізраїльський народ вважав своїми ворогами та ворогами своєї віри. Про ці міста пророкували старозавітні пророки, провіщаючи їм руїну. Проте Ісус не ігнорував цих міст та їхніх мешканців. Він неодноразово приходив у *околиці тирську та сидонську*. Самі ж мешканці Тиру та Сидону приходили до Ісуса по допомогу. Саме там Господь оздоровив дочку жінки-ханаанянки.

Земля Содомська відома своїми численними гріхами. *Люди ж содомські були злі й грішники великі перед Богом* (Бут 13,13). У цьому місті не знайшлося й десять праведників, заради яких Господь пообіцяв Авраамові не знищувати його.

Чому ж тоді Господь каже, що цим містам буде легше судного дня? Що ж може бути більшим злом за такі явні грішні вчинки, як у мешканців Содому?

Можливо, мешканці цих міст жили у своїх гріхах з покоління в покоління, бо ніхто не відкрив їм правди про гріх. Можливо, вони не знали, що повинен прийти Христос, Спаситель світу. Можливо, вважали, що спастись може тільки вибраний народ, а не вони. Можливо, їхні гріхи були певною втечею чи пошуком.

Гіршим за ці гріхи є нерозкаяність серця, свідоме неприйняття Бога. Мешканці міст, у яких проповідував Ісус, не прийняли Його науки. Вони очікували на Месію, про якого звіщали пророки, але Христос не відповідав їхнім уявленням про Спасителя. Були свідками чудес, які зробив Ісус, але заперечували в цьому Божу дію. Вони вважали себе надто праведними, надто розумними, щоб прийняти науку Христа. Їхні серця не були здатні до покаяння та навернення.

15 липня

Четвер

**Положення ризи
Богородиці**

Євр 9, 1-7

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Лк 10, 38-42; 11, 27-28

Послання Апостола Павла до Євреїв 9, 1-7

Браття, перший завіт мав також свої установи щодо служби і святиню земну. Споруджено бо перший намет, де були світильник, стіл і хліби появлення: він зветься «Святе». За другою ж завісою був намет, званий «Святе Святих», із золотим жертвником для палення пахучого кадила та кивотом завіту, цілковито покритий золотом; в ньому був золотий посуд з манною, розцвіле жезло Арона й таблиці завіту. А зверху над ним херувими слави, що крильми отінювали віко. Але про це не час тепер говорити докладно. І при такому влаштуванні всього цього в перший намет увіходять завжди священики, виконуючи служби, в другий - раз на рік - лиш архиєрей, і то не без крові, що її він приносить за свої і людські провини.

Євангеліє від Луки 10, 38-42; 11, 27-28

Коли ж вони були в дорозі, він увійшов в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату.

Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.”

Озався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.”

Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє є Словом Бога, Який звільняє нас від усяких перешкод. У Марті, сестрі Марії, здається, певним чином присутній увесь цей світ, з його заклопотаністю та неухважністю. Він полонить нас справами, які намагаються відволікти та віддалити нас від того, що насправді вартує бачити, що може змінити наше життя – від присутності Бога. Справді, важливо почати вже в малому бачити красу, щоб не зупинятися дорогою до

відкритих обіймів Господа. Кожного разу, коли приходять думки, переживання, важливі вибори, треба протистояти спокусі обдумувати та планувати замість молитися й слухати Слово. Тоді тривоги й турботи щезнуть, прийде світло для розуму, і я можу опертися на свою віру в тому, чого ще не можу зробити чи зрозуміти.

Кожен може сказати: Господи, я ще дуже малий у вірі. Але я бачу, скільки Ти зробив і продовжуєш робити в моєму житті. Тому я прошу Тебе, пошли свого Духа, що укріпить мене в боротьбі з усіма спокусами, які намагаються відірвати мене від слухання Твого Слова та від довірливої молитви до Тебе.

Просімо також допомоги в Пресвятої Богородиці, щоб ми могли щодня поєднувати в собі Марію й Марту, тобто просити про рівновагу між дією та спогляданням. Лише так ми можемо насправді відчувати Божу присутність щодня та його безмежну любов до нас. Так ми станемо *блаженними*, як Вона. Бо пронесемо через наше життя Самого Ісуса. Коли ми слухаємо його слова, тоді відчуваємо його присутність протягом дня, намагаючись відповісти любов'ю на його любов.

16 липня

П'ятниця

Рим 11, 25-36

Мт 12, 1-8

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 11, 25-36

Не хочу бо, брати, щоб ви не відали цієї тайни - щоб не були самі в собі велемудрі, - що засліплення спало частинно на Ізраїля, поки не ввійдуть погани повнотою; і так увесь Ізраїль спасеться, як написано: «Прийде з Сіону Визволитель, відверне від Якова безбожність. Такий буде завіт мій з ними, як відпущу гріхи їхні.» З огляду на Євангелію, вони через вас вороги; а з огляду на вибір Божий, вони улюблені заради батьків, бо дари Божі і покликання незмінні.

Як ви колись були неслухняні Богові, а тепер помилувані через їхній непослух, так і вони тепер, через милосердя, якого ви зазнали, стали неслухняні, щоб і вони тепер зазнали милосердя. Бо Бог замкнув усіх у непослух, щоб усіх помилувати. О глибино багатства, мудрости і знання Божого! Які незбагненні його постанови і недослідимі його дороги! Хто бо коли зрозумів думку Господню? Хто був його дорадником? Або хто дав йому наперед, щоб воно знову

було йому віддане? Все бо від нього, через нього і для нього. Йому слава навіки. Амінь.

Євангеліє від Матея 12, 1-8

Того часу Ісус проходив ланами в суботу. Учні ж його, зголоднілі, заходилися рвати колосся і їсти. Побачили це фарисеї і кажуть до нього: «Он твої учні роблять те, чого не можна робити в суботу.»

Він відповів їм: «Хіба ви не читали, що зробив Давид, як зголоднів був він і ті, що були з ним? Як ото він увійшов у дім Божий і спожив хліби покладання, яких, за винятком самих священиків, не можна було їсти ні йому, ні тим, що з ним були, Або хіба ви не читали в законі, як священики в суботу порушують у храмі суботу й провини не мають? Я ж: кажу вам, що тут більше, ніж храм. Якби ви зрозуміли, що значить: Я милосердя хочу, а не жертви, – ви б безвинних не осудили. Бо Син Чоловічий – Господь і суботи.»

Розважання від Скинїї

Людина для Бога є найбільшою цінністю. Цю цінність не потрібно заслуговувати. Її не можна забрати чи знищити.

Ісус не порушував заповіді. Але коли учні Його зголодніли, то не забороняв їм зривати колосся. Звичайно, Ісус шанував суботу, але втамувати голод людей було для Нього важливішим за приписи щодо роботи в суботу. Ісус дбає не тільки про душу людини, але і про тіло. Інакше Він

би не зціляв усіх хворих, які приходили до нього, не помножував би хліб та рибу.

Фарисеї оскаржують учнів перед Ісусом. Бачать голодних, які їдять сирі колоски, і не діляться з ними хлібом, а критикують. Не бачать потребу іншого, а шукають його провину.

Ісус не заперечує правил і традицій, тільки хоче розставити все на свої місця. Він показує, що є важливішим, а що другорядним. Нагодувати голодного, напоїти спраглого, допомогти тому, хто потрапив в біду – важливіше за традиції і правила. Потішити засмученого, вислухати схвильованого, підбадьорити несміливого, заспокоїти переляканого, сказати добре слово і посміхнутися ближньому важливіше за жертви.

Я милосердя хочу, а не жертви, – каже Ісус сьогодні до мене. І Він є прикладом милосердя. Ісус пробачає гріхи, за які я розкаююсь. І я хочу пробачати ближньому його провину щодо мене. Ісус промовляє правду, навчає Слова Божого. І мої слова мають підтримувати, а не пригноблювати. Ісус зціляє людей. І я хочу допомагати потребуючим, полегшувати їхні страждання.

Не можливо любити Бога, якого не бачиш, без того, щоб любити людей, які навколо. Бо Господь любить усіх, для нього важлива кожна людина. Як можна оцінювати чи судити того, хто важливий для Бога? Диявол – той, хто осуджує і оскаржує Божих дітей постійно. Він – наш ворог.

Як можна повчати людину, яка не вміє поводитися в храмі, і не помічати тої радості, яку мають ангели на небі від того, що ця людина прийшла до храму, шукає Бога?

Як можна вказувати людині на її гріх, перед тим не засвідчивши, як Бог любить її, хоче прийняти, пробачити і поблагословити?

Ісус – Господь суботи, Господь мій і всього, що створене.

17 липня

Субота

Рим 6, 11-17

Мт 8, 14-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 6, 11-17

Браття, так само й ви вважайте себе за мертвих для гріха, а за живих для Бога, в Христі Ісусі. Нехай, отже, не панує гріх у смертнім вашім тілі, щоб вам коритися його пожадливістям, і не видавайте членів ваших гріхові за знаряддя неправедности, але віддайте себе Богові, як оживилих із мертвих, а члени ваші, як зброю праведности. Бо гріх не буде більш над вами панувати: ви бо не під законом, а під ласкою. Що ж? Чи будемо грішити, бо ми не під законом, а під ласкою? Зовсім ні! Хіба не знаєте, що ви слуги того, кому віддаєте себе за слуг на послух, кого слухаєтеся: чи то гріха - на смерть, чи то послуху - на праведність? Але дяка Богові, що ви, будши колись слугами гріха, з усього серця послухалися тієї науки, якій ви піддалися.

Євангеліє від Матея 8, 14-23

А як Ісус прийшов до Петра в хату, то побачив його тещу, що лежала в гарячці. Він доторкнувсь до її руки, і полишила

її гарячка; а вона встала й usługувала йому. І як настав вечір, принесли до нього багато біснுவатих, і він словом вигнав духів і зцілив усіх недужих, щоб збулося сказане пророком Ісаєю: «Він узяв наші недуги й поніс наші хвороби.»

Побачивши силу народу навколо себе, Ісус звелів відплисти на другий бік. І приступивши один книжник, сказав до нього: «Учителю, куди б ти не пішов, я піду за тобою.» А Ісус каже до нього: «Лисиці мають нори й птиці небесні – гнізда, а Син Чоловічий не має де голову прихилити.»

Другий з учнів сказав до нього: «Господи, дозвожь мені піти спершу поховати батька мого.» Ісус же сказав до нього: «Іди за мною, і зостав мертвим ховати своїх померлих.» Як він увійшов до човна, слідом за ним увійшли його учні.

Розважання від Скинїї

Учителю, куди б ти не пішов, я піду за тобою. Завданням кожного християнина є йти за Ісусом Христом. Завжди, витривало, щодня учень має смиренно ставати на молитву й просити Ісуса, щоб Він проявив Себе, надихнув на нові шляхи та форми. Щоб обновив і дав життя нашому покликанню. Учень має смиренно вклонитися перед Святим Духом і просити, щоб Він підказував, яким сьогодні буде шлях для виконання нашої місії спасіння, що впливає з нашого покликання.

Форми мають змінюватися, і добре, що вони змінюються. Але треба знаходити слухні форми, які відповідають часу сучасної людини. Проте хто має нам підказувати ці форми? Точно не наше серце, наша воля чи наші бажання. Це завдання належить виключно до Ісуса Христа та до Святого Духа. Лише вони двоє інтерпретують і знають волю Отця та його відвічної Премудрості. Молитовне сопричастя з Христом та Святим Духом є стежкою, на якій ми відкриємо та опануємо необхідні знання про форму нашого покликання, актуальну та відповідну до нашого часу. До кожного етапу нашого життя.

Сьогодні Ісус дає дві форми, які існували споконвіку й ніколи не зміняться. Хто віддасть себе Ісусові задля місії спасіння, має забути про тіло та його потреби. Про тіло подбає Отець. Його Провидіння займеться всім необхідним. Це воно буде його доглядати, годувати, давати все, що потрібно для виконання місії спасіння. А ось і наступне правило. Хто віддає себе Господу, не може вже належати власним почуттям і бажанням, навіть слухним та святим. Почуття та бажання мають бути передані Христу. Це Він подбає про них. Він їх заспокоїть. Ми будемо заспокоювати Божі почуття й бажання спасіння, а Він заспокоїть наші людські почуття і бажання. Щоб ми не знехтували нічим, що могли б зробити для інших. Просімо в Господа дару повністю віддати себе Отцю, щоб виконати наше покликання, у чому й полягає наше справжнє щастя.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com